

התווודות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוק'ה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליאוועיטש

יום ד' פ' בהעלותך, ט"ו סיון, ה'תש"ד

ויצא-לאור לש"פ בהעלותך, ח"י סיון, ה'תשפ"א

ויצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי
שנת חמישת אלףים שבע מאות שמונים ואחת לביריה
הי' תהא שנת פלאות אראנו
שנת המאה ועשרים להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע

מוקדש

לחיזוק התקשרות לנשיינו

ב"ק אדמו"ר זי"ע

ולעלוי נשמת

הרה"ח הרה"ת עוסק בצד' רב פעלים הרב נחמן ז"ל

בהרה"ח ר' פינחס ז"ל

סודאָק

שליח כ"ק אדמו"ר זי"ע במדינות אנגלי והסמכות לה

במשך חמישים וחמש שנה

נפטר י"ז סיון, ה'תשע"ד

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי ולזכות משפחתו שיחיו

לאורך ימים ושנים טובות ובריאות

ולזכות השלוחים, אנ"ש, התומכים ותומכי המוסדות

ד"יבית ליאוועיטש" במדינות אנגלי

הוספה

ב"ה. ה' אלול תש"י
ברוקלין
שלום וברכה!

בمعנה על מכתבו מכוי מנ"א, הנה נצטערתי לקרות מבין השיטים אשר נפל ברווחו, והרי ידוע יסוד שיטת הבعش"ט אשר כל פרט ופרט בעולם ועכ"כ בחיי איש הישראלי הוא בהשחה פרטית מבואר העולם ולא במקרה ח"ו, וכشمרגשים אשר נמצאים בחסותו והשגותו של אבינו אב הרחמן במילא מתחזק המרצ' ואופני כח ההמצאה שבשלול ורואים אפשרויות חדשות ודריכים חדשים להסתדרות מתאימה, ואפילו התובנות קלה אליבא דנפשי מספיקת בזה.

מ"ש אודות משרה במוסדות חב"ד באה"ק ת"יו, הנה עליו לפנות בזה להמוסדות כי אכן אין ידיעות אודות משרות פניוות וכו', והשי"ת יחזק את רוחו וימצא לו פרנסתו ובמנוחת הדעת יוכל לבשר טוב בזה וכן בוגע לבנו שי".

ברכת כוח"ט.

פתח דבר

לקראת ש"פ בהעלותך, ח"י סיוון הבעל"ט, הננו מוצאים לאור התווועדות יומם ד' פ' בהעלותך, ט"ו סיוון ה'תשל"ד, הנחה בלתי מוגה.

*

בתוך הוספה — מכתב (תධפס מכרכי אגדות-קדושים שמוכנים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום הייעוד "הקיים ונרנו גור", ומכלנו נשיאנו בראשם, וישמעינו נפלאות מתרתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

עוד הנחות בלה"ק

א' בהעלותך, י"ב סיון, ה'תשפ"א (הדי תהא שנה פלאות אראנו),
שנת המאה ונשרים להולצת כ"ג אדמו"ר ז"ע,
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2021 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5781 • 2021

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס "עוד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיווע ולזכות יצחק בן לאה זוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שייחיו

יסוד שיטת הבعش"ט .. בהשגה פרטית: ראה אג"ק ח"א אגרת צד. כש"ט בהוספות סקע"ט
ואילך. וש"ג.
אבינו אב הרוחן: נושא ברכת אהבת עולם דתפלת שחרית.

ב"ד. שיחת יום ד' פ' בהעלותך, ט"ו סיוון, ה'תשל"ד.
בלתי מוגה
א. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה בהעלותך את הנרות וגוי (הוגה ע"י
כ"ק אדרמור"ר שליט"א).

* * *

ב. ידועה תורה הבуш"ט על הפסוק⁸ "עת צרה היא ליעקב וממנה
יושע" (שמביאו רבניו נשיאנו, בעל המאסר והגאולה, במאמר על פסוק
זה⁹, ש"ממנה", ע"י הצרה עצמה — באה היושעה, כמרומז גם בכך
שכאשר מהפכים את צירוף האותיות, אזי נעשה מ"צירה" — "רצחה",
רצון חדש למעלה¹⁰, ומהזנה נעשה גם הצירוף ד"צחר", שהוא"¹¹ של אורה.
וזהו גם אחד הביאורים בסיפור¹² שרביבנו הזקן אמר ביום רביעי
למחרת י"ט כסלו: על יום הרביעי נאמר¹³ יהיו מרתה, חסר כתיב כו', ביום
הרביעי נטלו המאורות (והיינו, שהסתלקות הבуш"ט הייתה ביום הרביעי),
אבל בו ביום נטלו (בתיה"ו) המאורות (קדאיთא במדרש) — שהביאור
בפשטות הוא, שלאחריו י"ט כסלו התחיל הענין של הפצת המעינות,
כידוע שיחת כ"ק אדרנו"ע בזה¹⁴.

וכן הוא גם בכל עניין של צורה אצל איש ישראל — שלאח"ז
"ממנה יושע", באופן של "אתהPCA חשוכה להורה ומרירו למתיקו"¹⁵,
שאז ישנו גם יתרון — "יתרון האור (כשנמשך) מן החושך"¹⁶, ועד"ז
בנוגע למיריו ומיתקו.

ג. וזהו גם עניינו של ט"ו סיוון:
ביום ט"ו בכל חודש שבו "קיימת סירה באשלמותא"¹⁷ — נעשה
גם עניין של "אשלמותא" אצל ישראל ש"מונין לבנה"¹⁸.
ועד"ז גם בנוגע לט"ו סיוון — שבו הייתה התחלת המאסר (כמוובא

(8) סה"ש תורה שלום ס"ע 112 ואילך. ושם.
(9) ואה זה"א ד, א. תניא ספ"י. ובכ"מ.
(10) קהילת ב, יג.
(11) ראה זהר ח"א קרן, רע"א. רכה, סע"ב.
(12) ראה גם שמו"ר פט"ז, כו.
(13) סוכה קט, א.
(14) פמ"ג.

(1) ראה כש"ט בהוספות ס"ט ואילך.
(2) ירמי' ל, ז.
(3) סה"מ אידיש ע' .55.
(4) ראה סה"ש תרצ"ז ע' 197.[212]
(5) לקו"ד ח"א לב, א. מב, א.
(6) בראשית א, יד ובפרש"ז.
(7) יל"ש ויחי רמז קנט. וראה גם פס"ר
פמ"ג.

לענין הפצת לימוד, באופן ד"תורתך קבוע", ועד לאופן ש"תורתו אומנתו"
— באותם עתים שיקבע לתורה.
וכן יעשה כל אחד הכל תלוי בו בנוגע לתפילין — להדר בעצמו
בקיום מצות תפילין, כולל גם בענין דשubar הלב והמוח, ולפעול על
יהודו נוסף להדר בענינים אלו ובענינים הנמנים לאח"ז.
ועד"ז גם בנוגע למבצע מזוזה, שכל המחויב בזזה יהדר בזזה,
ובהקדם, שתה"י לו מזוזה בדוקה וכו', ואפילו אלו שאינם מהחויבים
יפעלו על אלו שמחויבים וממצוים בזזה — בנוגע לתורה, תפילין ומזוזה,
לעורר ולסייע לקיים את הענין בפועל.
ועד למבצע צדקה — שבזה מהחויבים כולם בשווה, הן מי שיש
לו בית והן מי שאין לו בית, הן אלו שמחויבים בהנחת תפילין והן אלו
שאינם מהחויבים, ועד"ז בלימוד התורה וכו' —
לקיים מצות הצדקה, ובהידור ובסביר פנים יפות, כולל גם ליתן
צדקה ליודי נוסף, אפילו לעשירים בממון — לעורר אותו בנוגע לכל
עניני תורה ומצוותי, ובפרט למבצעים אלו.
וכן המבצע הכללי — שהמוח והלב של כל אחד מישראל יהיו
මמולא ב"ספרים", שע"פ חסידות וקבלת קאי על הספירות העליונות¹⁰⁵,
ואין ענין יוציא מידי פשוטו, שייהי מלא עם הענינים שנכתבו בתושב"כ,
וגם הענינים שלآخر זמן נכתבו בספרים — בשעה שהתחילה לכתוב גם
תושבע"¹⁰⁶, ועד כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש¹⁰⁷.
ולעשות כל זה באופן דמוסיף והולך ואור ב"נרט מצוה ותורה אור"¹⁰⁸.
וכך יפעל כל אחד בעצמו וגם בכל "שבעת הנרות" — כל הסוגים
שבבן¹⁰⁹ — ש"אל מול פני המנורה יairo שבעת הנרות³².
וזו תה"י הכנה קרובה למשיח צדקנו ילחם מלחתה ה' וינצח, ויבנה
מקדש במקומו, ולאח"ז יקוץ נדחי ישראל¹¹⁰ — בגאולה האמיתית
והשלימה.
[טרם צאתו התחליל כ"ק אדרמור"ר שליט"א לנגן הניגון "ניעט ניעט
ニイカウオア"].

(109) ראה לקו"ת ריש פרשנתנו (בהעלותך).
ובכ"מ.
(110) רמב"ם הל' מלכים ספר"א.

(105) ראה או"ת קrho ע' תרב.
(106) ראה גיטין ס, א. וש"ג.
(107) ראה לקו"ש חי"ט ע' 252. וש"ג.
(108) משלו ו, כג.

המשניות⁹⁸ שצורך ליתן להם עניינים שונים כדי לעורם יותר להתמודה ושקיים בלימוד התורה ובקיים המצוות, כולל גם בקשר להשתפות בכל ממצאים אלו (כਮבוואר לעיל בארכוה שזו עניין שהזמן גרמא). ולכן: כל אלו שעדיין לפני בראמזה או בת-מצזה, שייסקו בא' המבצעים: לפועל על עוד היהודי (נוסף על הפעללה עצמה) העניין של קביעות עתים בתורה, או קיום מצות תפילין (לאלו שמצוים במצזה זו), קיום מצות מזווה, בית מלא ספרים, והענין של קופת צדקה – איז יכול כא"א לקבל, בלי נדר, שקל אחד, או מטבע אחת במטבע המדינה, הן בקשר לאורה"ב, והן – ע"י שלוחוי, ש"שלוחו של אדם כמותו"⁹⁹ – בנסיבות של כל מדינה שהיא.

טו. וזה יר' שיקויים היודע "והשיב לב אבות על בניים"¹⁰⁰, כפירוש רשי': "על ידי בניים", והיינו, שאלו שיש אצל הענין ד"מפי עוללים יונקים יסדה עוז"¹⁰¹, יוסיפו יותר בחשך של אבותיהם ואמותיהם לעסוק בכל העניינים המנוויים לעיל, ו"מצוה גוררת מצוה"²³ – בכל ענייני תורה וקדושה, ואו יקויים מ"ש בנבואה "הנה אני שולח לכם את אליו הنبي לאפני בוא יומם ה" גו"¹⁰², שהוא הביא ש商量 בראית משה צדקו, יבוא ויגאננו. יז. כרגיל להוציא מכל עניין את ה"בקן" – כפי שרביבנו נשיאנו עורר על זה כמ"פ¹⁰³.

ולהעיר שמצוינו עד"ז איפלו במאמרי חסידות (ובפרט אצל הצמח צדק) – ההשתדרות לעורך "קיצור" מהמאמר¹⁰⁴, וגם מכל סעיף ופרק וכו', ועד שמצוינו כמה מאמרי רቦתינו שחזרו ונאמרו לאח"ז ע"י הרבי מלמד מקומו, ונרשמו הדברים, והוספה היחידה שרוואים בענייניبشر אריה אלה "קיצור", והרי הענין של "קיצור" הוא – שהיה מכיל בלשון קירה את התוכן עם כל הנקודות של העניין שעליו נערך הקיצור.

עד"ז גם בקשר להთועדות זו, הנה תכליתה והנקודה העיקרית היא – שתגיע בכל קציו תבל ההתוערות והבקשה והפצרה וכל עניינים של תחנונים שכוללים לומר זהה, שכל אחד יעשה ככל התלו依 בו בקשר

ברשימות¹³: "יום ג' .. אור ליום ד' שלח ט"ו בחודש סיון" – כקביעות שנה זו בימים השבוע, אלא שאז היא זה בפרשת שלח – שאע"פ שהוא עניין של צורה כו', הרי אח"כ בא העניין בפועל באופן ש"מן יושע", שמהזה נעשה יום מיוחד – חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז, שבשל המאסר והגאולה מקשו עם העניין של חמזה עשר בסיוון, אלא שאז לא רוא את האור הגנוו זהה, אבל לאח"ז נתגלה כו'.

ד. וע"פ המבוואר בקשר לעניין גלות מצרים, שרק אז הייתה "בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגוו"¹⁴ אפשרו, משא"כ בגלויות שלח"ז מספיק העניין ד"בחומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא וכו'"¹⁵, הינו, להסיר את הعلامات והסתירים שישנם בהבנת והשגת התורה (תמורת השעבוד ב"חומר ובלבנים" שהי' אז), כմבוואר בתורה אוර בדרושים אלו¹⁶ – הנה מזה מובן גם בקשר לכל העניינים של הعلامات והסתירים, ובנדוד'ד, בנוגע לעניין המאסר חמזה עשר בסיוון – שלחורי שבפעם הרasonsיה ה"י העניין באופןן של העלים והסתיר כפושוטו, הנה לאח"ז, בכל שנה, מספיק כבר שיהי רק העלים והסתיר בהבנת העניין, שחסירה רק הבנה עמוקה בכל העניין שהוצרך להיות באופן כזה כו'.

והעיקר – שתה'י הבהנה בקשר לפועל, שענין זה צריך להביא לידי התעוורות בקשר ללימוד התורה וקיים המצוות, כמבוואר בארכוה במקتاب בעל המאסר והגאולה (שכבר נדרפס¹⁷) בקשר להתעוורות בימי י"ב-י"ג תמוז, שנכתב ביום זה, ובו מזכיר עניין התחלת המאסר כו',

— ועתשי יוצאים ידי חובתו בכללות עניין ירידת הנשמה בגוף – כמבוואר בטהania "שהיא ירידת גדולה וכחיה" גלות ממש .. גם שהי' צדיק גמור עובד ה' ביראה ואהבה הרבה בתענוגים כו"¹⁸, שהרי הוא אכן דבר בפני עצמו ירא ה' ואוהבו¹⁹, "יש מי שאוהב", שתכליתה כדי שעי"ז יגיע לעלי' עד למעלת מהמקום שמננו ירדה (כמבוואר לעיל (במאמר²⁰) שהעלי' היא גם בדרוגה ד"נשמה שנתה ביה טהורה היא", שלמעלה מבחיי "אתה בראתה") –

שזהה גם אחת מהסיבות להתועדות זו – לקבוע שהוא היום ש"אתהPCA חשוב לנהורא ומיריו למיתקו" (כמובן גם מקتاب הנ"ל),

(98) סנהדרין ר"פ חלק. וראה גם הל' מלאכי שם, כג.

(100) ראה סה"מ ה"ש"ת ע' יא. וראה גם תושבה פ"י ה"ה.

(101) ברכות לד, ב (במשנה). ושם'ג.

(102) מלacci בספרו (ג, כד).

(103) ראה גם ר"מ חנ"ה ריש ע' 399. ושם'ג.

(104) ר' פ' שמota.

(13) רשות המאסר בתחלתה (סה"ש טרף"ז ע' 179).

(14) פל"ז (מח. א).

(15) פל"ה (מד, ריש ע' ב).

(16) ר' פ' שמota.

(17) אג"ק שלו ח"ב ע' פ. ושם'ג.

(18) פל"ז (מח. א).

שצריך לעורר אצל כל אחד תוספת כח ביתר שאת וביתר עוז, לעסוק בכל העניינים שאודותם עורר בעל המאסר והגאולה. וזהו גם הקשר עם העניין המדובר בזמן האחרון — שיש להוציא השתדרות ביתר שאת וביתר עוז בנוגע לכמה עניינים כלילים בתורה ומצוות, ועכו"כ בענייני המבצעים: תורה, תפילהן, מזוזה, צדקה ובית מלא ספרים (שלל העניינים שנמצאים בבית, יהיו כל אחד מהם "מלך ספרים" — "ספר התורה הזה"²¹, כפי שככל גם תורה שבב"פ, שהרי "ליכא מידי דלא רמאייא באורייטה"²²), — שנוסף על הפס"ד וההבטחה בנוגע לכל מצוה ש"מצוה גוררת מצווה"²³, ועכו"כ במצבה כללית, כמו עניין התורה, עניין התפילין, ש"חווקשה כל התורה יכולה לתפילין"²⁴, ועוד"ז בנוגע למזוזה, כפי שהובא המאמר שגם מזוזה שקופה כנגד כל המצאות²⁵, ועוד"ז גם בנוגע למצות צדקה, ש"שקופה כנגד כל המצאות"²⁶, וכוללת²⁷ כל המצאות כולן²⁸, שאז ההבטחה "מצוה גוררת מצווה" היא ביתר שאת וביתר עוז — בכל הזמנים צריכה להיות השתדרות בכל עניינים אלו, ועכו"כ בזמןים אלו — בראגעים האחרוניים של הגלוות, ובפרט כשישנים עניינים של העלם והסתיר עד לאופן ד"והפללה"²⁹, כאמור בהთועדות דיוים השבתה³⁰ (ש"מינני מתברךין قولוי יומין"³¹, כולל גם יום הרבייע וזה). וכל זה — באופן כפי שפנימיות התורה (שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות) נותנת כח וגמoroואה כיצד למצוא את פנוי המנורה" בכל אחד משבעת הנרות, ולפעול בהם שבתיותם במקומם בתורה שבעת נרות — אל מול פנוי המנורה יארו שבעת הנרות"³², ועד שימושיו זאת גם ב"יהי מאורות ברקיע השמים"³³, ועד ב"מאורות" כפשותם שמאירים את ענייני העולם בראשות הרבים — שgam בהם ימי ניכר עבודות בני"³⁴, ועד שgam עניין "مول פנוי המנורה" יהי ניכר ומאייר ב"מאורות" שנמצאים בעולם ומאיירים כל ענייני העולם בפרטיהם, ועד בעולם התהтон עצמו — בדרוג שאין תחתון למטה הימנה.

תחלת תמו, חדש הגאולה שנה זו (אג"ק
חכ"ט ס"ע קפט ואילך) בהערה.

(21) וילך לא, וכו. ועוד.
(22) ראה תענית ט, ובפרש"ג. תוס' ישנים
חכ"ט ס"ע קפט ואילך).

(23) יומא לח, ב. וח"ג רכא, א. זוריח קה, א.
(24) אבות פ"ד מ"ב.
(25) קידושין לה, א. וש"ג.
(26) סידור (עמ' דא"ח) שער החנוכה ערלה, א.
(27) ראה תניא פל"ז. וראה גם מכתב שנאמר בהთועדות (עליל ע' ... ואילך).

התורה וקיים המצוות, ועוד — לפועל על ילדים (וגם מבוגרים) שידעו שם "בכל דרכיך" צ"ל הענן ד"דעהו"³⁶. וכמובן, שכל המוסיף בזה הרי זה משובה. יד. ובודאי שבכל מקום שיעסקו בזה — יהיה זה בהצלחה, וימשיך ויוסיף בברכת ה' בכל מקום שנמצאים בניי, וגם תוספת הצלחה בעניינים טבעיות ודרכיהם טבעיות ומלכות טבעיות שעושים בנוגע לעניין השמירה וההגנה, ועוד — בנוגע לענייני פרנסה, שתהיה פרנסה בהרחה בכל מקום ולכל אחד ואחת מישראל, ולנצל גם את העניינים הגשמיים שנוטן הקב"ה ע"פ הוראת ריבינו הוזק⁹³ בנוגע להנאהתו של היהודי, שהקב"ה נותן לו גשמיות, והוא עושה מהגשמיות — רוחניות, ומהגשמיות, שכאשר הקב"ה נותן גשמיות בשופי, עד בלי מידיה והגבלה — עושה היהודי מזוה רוחניות בשופי, ובלי מידיה והגבלה, ועוד לאופן ד"נחלת בעלי מיצרים"⁹⁴, והרי עניין זה נמשך במיחוד לאחרי שוראים עניין של מדת הגבורה — כדיוע ומפורסם מאמר קדושי עליון [שנוגע וכاب להם כל דבר שairyע לכל אחד מישראל באיזה מקום שהוא], שאפילו ע"פ סדר ההשתלשות, הסדר הוא שלאחרי מדת הגבורה באה המשכה מקו האמצעי, מדת הרחמים, "נחלת בעלי מיצרים", והצמה צדק מסיים "עד כאן לשונו הזהב" (כפי שכבר נדפס⁹⁵, והרי דבר שבדפוס הוא עניין לדורי-דורות⁹⁶). עניין זה יומשך למטה מעשרה טפחים, וכפשוטו ממש, ובקרוב ממש.

* * *

ט. כרגע כמ"פ לחפש גם דרך כיצד להשתתף כר'. ובכן:rainy day
כין שיש יהודים שהתנדבו בממוני כפשוטו בנוגע למבצעים, וכבר
נכns הכסף לקופה, ומסתמא יכנס עוד יותר,
הנה בנוגע לאלו שכבר לאחרי בר-מצואה או בת-מצואה — בודאי
יעסקו בכל פרטיהם המבצעים לעיל מצד גודל העניינים עצם,
אבל בנוגע לאלו שעדיין לפנוי בר-מצואה ובת-מצואה — עליהם
נאמר⁹⁷ "חנן לנער גו'", וכפי שהרמב"ם מבאר באורכה בפירוש

(93) ראה "היום יום" כז בטבת. כת אדר

(94) ראה אג"ק אדרמ"ר מהוריינ"ץ ח"ב ע'

שפב. צד אלול. — וראה גם תומ"מ חס"ט ע'

וש"ג. 274

(95) משלי כב, ו.

(96) שבת קיה, סע"א.

[ועוד] ז"ע כי כל מצוה, כפי שאומרים: "אשר קדשנו במצוותיו וצונו", ו"מצוה" מלשון צוותא וחיבורו⁸⁴, שהרי המצוות הם רצונו ית', והוא ורצונו אחד⁸⁵, במכ"ש מזה שהוא ומדתוו אחד⁸⁶, ואכ"כ בונגע לרצון, שהרי בונגע למדות, יש צורך בלימוד בספרים כו', ואילו בונגע לרצון, רואים גם באדם התחתון, אדם פשוט למטה, שבמוקם שרצוינו של אדם שם הוא נמצא (כתורת הבעש"ט⁸⁷, כמוibo לעיל בארכחה⁸⁸), ולכן, הנה גם בדרגת האלקות שבכחיה מלא כל עולם (בדוגמת אדם התחתון כביבול), ועוד לבחיי" אלקים" בגימטריא הטע"ט⁸⁹, מושן טובעו (בימים סוף)⁹⁰, העלם והסתור — הרי זה בודאי באופן שבמוקם שרצוינו כו' שם נמצא הקב"ה בונגע למצות, אז בודאי שומר את עמו ישראל בכל מקום שהוא.

וזה דוגמה מיוחדת בונגע ללימוד התורה עם תינוקות כו' — כמובואר בארכחה במדרש⁹¹ שומרו העיר הם מלמדי התינוקות כו'.

ולכן: בכל המקומות שיש בהם מוסדות הקשורים עם לימוד התורה, ע"י חינוך הקשור, ויתירה מזה: חינוך על טהרת הקודש, ועוד לחינוך החדש, אם באופן של בתיספר או תלמוד-התורה, חדרים, ישיבות וכו', או אפילו גנים, מחנות-קיצין וכיו"ב — יעסקו בהתחזוקות והוספה בזיה, מבלי להסתפק במעמד ומצב שהי' בכל המוסדות בעבר. וכמוibo לעיל⁹², שכאשר מוסיפים במקום אחד, אז ניתוסף בכל מקום שבו נמצא היהודי, ועוד למקום הכى רוחוק מהמקום שבו נמצא הוא.

יג. ונקודת הדבר:

בمعنى לשאלת: מה צריך לעשות במקומות שבהם העניין ד"זה פלה"? ובכן: לכל בראש — צריך לחזק בכל מקום את השמירה הבתויה, ובודקה ומונסה שע"י בדיקת המזוזות, להבטיח שהם מזוזות כשרות, ונקבעו במקומן באופן הדורש ע"פ ש"ע.

וכן להוסיף בעניין הצדקה, ולהוסיף לימודי התורה עם תינוקות, כאמור, לבסס ולחזק ולהרחב את כל המוסדות הקשורים עם לימוד

(84) פרדר ש"ב פ"ב. ר"ח שער התשובה פ"ו ד"ה והמרגיל (קכ"א, ב). של"ה פט, א. קפט, א. שח, ב. שו"ת חכ"צ סי"ה. תעיהה"א רפ"ג.

(85) ראה ס"ה"מ תרע"ח ריש ע' פט. תרחה"צ ס"ע קז. ועוד.

(86) ראה תניא שעיהוה"א פ"ח. (87) ראה כ"ט בהוספות סמ"ח. וש"ג. (88) שיחת יום כ' דחיה"ש ס"ח ואילך (לעיל ע' ואילך).

(92)

ולעשות כל עניינים אלו בדוגמה עשית אהרן — "הכהן הגדול מהחיו"³³, שיריך "שהיה גדול מאחיו כו'" (נוסף על הגדלות בעניינים רוחניים גם בעניינים גשיים, ועוד לעשיorth>Cפושטה, שלכן "אם אין לו, אחיו הכהנים מגדلين אותו .. גדולתו משל אחיו"³⁴; וכך נעשה בונגע לכל אחד ואחת מישראל — שהקב"ה נותן להם כח ואפשרות, ואומר, שרצוינו שילמדו תורה ויקיימו מצוות, ומצדו נותן את כל הברכות שהיא זו באופן ש"סopo לקיימה מעושר"³⁵, שכן, לאחריו שכבר עברו את עניין הקיום וההתקשרות "מעוני", מתוך צרה כפושטו, מתוך העמלות והסתירות כפושוטם, ישנה ההבטחה ש"סopo לקיימה מעושר", הן בונגע לתורה והן בונגע למצות, ועוד — "בכל דרכיך דעהו"³⁶.

ו. ויה"ר שיעשו זאת באופן ד"קיימה סירה באשלמותא", שככל אחד מישראל עומד בעבודתו באופן של שלימות, ועי"ז ימשיכו את העניין ד"קיימת סירה באשלמותא" גם בעולם ש"ב"יהי מאורות" שבעולם יהי ניכר שזהו "אל מול פני המנורה", ש"יש בעה"ב לבירה זו"³⁷, והשלוחים שלו הם "בני" עם קרובו³⁸, עליהם נאמר "ויאתם תהיו לי מלככת כהנים וגוי קדוש"³⁹, ובהקדמה לזה — "והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ"⁴⁰ (כפירוש רש"י): "ולא תאמרו אתם לבכם שלי ואין לי אחרים עמכם .. שתהא חבתכם ניכרת — כי לי כל הארץ, והם בענייני ולפניהם כלום", וכפי שאומרים גם בברכת התורה: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו" (כמודרך בארכחה בתוועדות של חג השבעות⁴¹, "זמן מתן תורתנו").

וכאמור, לעסוק בכל עניינים אלו ברגעים האחרונים של הגלות, ובשמחה ובטוב לבב.

* * *

. ז. עוד עניין בטעם התוועדות זו: כיוון שישנה ההוראה ש"מצואה בו יותר מבלוחו"⁴², הנה בשעה שמדוברים כמה ושיטשו בכמה מקומות בונגע להתחזוקות בכל המבצעים: תורה, תפילה, מזוזה, צדקה ובית מלא ספרים וכו' — כדי לנצל את ההזדמנויות שאפשר לדבר גם באופן ישיר, שלא ע"י שליח בשידודם.

(38) תהילים קמח, יד.

(39) יתרו יט, ג.

(40) שם, ה.

(41)

(42) קידושין מא, א.

(33) אמרו כא, יו"ד.

(34) יומא יח, א. וש"ג.

(35) אבות פ"ד מ"ט.

(36) משלי ג, ו.

(37) ראה ב"ר רפל"ט.

ולכן, כשהעומדים עכשו בקשרו לכמה מקומות, יש לי גם את הזכות לדבר אליהם לא רק ע"י שליח או ע"י כתב, אלא גם באמצעותם דוממים שמעברים לשם את הדיבורים וכו' – שדוםם אינו עניין שיכל לערכו ממשו, אם רק מכוונים אותו באופן המתאים, להעיבר את הדיבורים ללא שינוי.

ובכן: הדברים שנאמרים עתה הם לא רק לאלו אשר ינסו פה, בבית-הכנסת ובית-המדרשה זה, אלא גם לכל אלו שסומעים את הדברים ע"י ענייני קישור שונים, שמנצלים אותם לעבודת ה' (אע"פ שהתחלתם היא בלימוד מענייני רשות, ע"ד מ"ש בתניא⁴³: "шибודע להשתמש בהן לעבודת ה'"') – להודיע בכל קצוי תבל (ועד לכל פינה שעומדים עמה בקשר) אודות התעוורויות ביתר שאת וביתר עוז בנווגע לענייני המבצעים.

ח. מבצע תורה:

אצל כל אחד צריך להיות העין של קביעות עתים בתורה באופןן ד"תורתך קבוע⁴⁴, כדיו פtagm רביינו הזקן⁴⁵ שחסידות פעלת שתהיה קביעות בנפש, ועד (כמובן גם לעיל⁴⁶) שבאותה העת שקובע לTORAH עומד במעמד ומצב שתורתו אומנתו⁴⁷, שאין אצלו עניינים אחרים חוץ מתורה, וזהי "אומנתו" אףלו בענייני עזה⁴⁸ – שהרי הנשמה למעלה אינה זקופה ל"אומנות", וכל עניין ה"אומנות" שייך רק לשנה נשמה מתלבשת בגוף שנמצא כאן למטה, ואז ישנה הבירור לחזור "אומנות נקי" וקללה", ועד ש"מניח אני כל אומנות שבעולם ואני מלמד את בני אלא תורה" (כמבואר פרטி הדברים בגמרא סוף מסכתא קידושין), ועד שאפילו אלו שע"פ היתר השולחן-ערוך הם בעלי עסוק, יש בכם להיות במעמד ומצב ד"תורתו אומנתו" – כיוון שיש להם אפשרות, ובמילא מנצלים אותה, לקבוע עתים בתורה באופן שבמבחן עת זו או עתים אלו תהיה "תורתו אומנתו".

ואלו שיש להם כבר קביעות עתים בתורה – יה"ר שיקויים אצלם "מי שיש לו מנה רוצה מאיתים"⁴⁸, להוסף זהה, ועד להוסיף לא רק כפליים, אלא כמה פעמים ככה, ובודאי שהקב"ה יוסיף בברכתו כמה פעמים ככה, הרבה יותר מאשר "כמה פעמים ככה" שלהם.

(46)

(43) ספ"ח.

(47) שבת יא, א.

(44) אבות פ"א מט"ג.

(48) ראה לך"ד ח"א ז, א. וראה גם (45) ראה לך"ד ח"א ז, א. וראה גם לkipush ח"ז ע' 351. ושם ג. ובחיי ס"פ חי שרה. ועוד.

ויקוים הייעוד "פרוזות תשב ירושלים"⁷⁶, – ועי"ז היה העוני ד"פרוזות" גם בכל יהודה וישראל, בכל מקום שבו נמצאים בניי, שלא יצטרכו כלל לעניינים של שמירה פשוטה, כיוון שלא יnom ולא ישן שומר ישראל⁷⁷ –

"זואי אהיה לך גו' חומת אש סביב"⁷⁸, כפי שiomשך כבר מיד עתה, ואח"כ גם כפשוטו בגלו – בಗאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. *

יא. דובר בהתווועדות הקודמת⁷⁹ שיש מקומות שבהם ה' העלם והסתור, עת צרה ה'יא ליעקב⁸⁰, באופן ד"והפללה הוי"⁸¹, שלא בגין אנושי, ומזה מובן, שם צריך להיות – ב"마다 נגד מדה"⁸² – גם העניין ד"והפללה" בצד הטוב, שאז ה'הען ד"ש הש הוי" עליכם"⁸³,CMDOVER לעיל בארכחה.

ועל זה באה גם ההתחזרות בנווגע למקומות הנ"ל – שכדי להקים דבר המגן והמציל, ועד כלשון הכתוב⁸⁴ "הוּא ישָׁמֵר צַאָתֶךָ וּבוֹאֶךָ מעתה ועד עולם", נכון הדבר שיבדקו שם (ועד⁸⁵ בכל מקום שיש איזה חשש כו') את המזוזות בכל החתימות,

– וכיון ש"אין גוי אתנו יודע עד מה"⁸⁶, הרי זה בכלל דבר נכון שיבדקו המזוזות מבלי להמתין על הזמן המוכרה ע"פ שורע: "פעמים בשבעו"⁸¹, שעי"ז נעשה העניין ד"הוּא ישָׁמֵר צַאָתֶךָ וּבוֹאֶךָ ביתר שאת וביתר עוז –

להזכיר למטה וגם למעלה העניין "הוּא ישָׁמֵר צַאָתֶךָ וּבוֹאֶךָ" שצראיך להיות למטה מעשרה טפחים, כשם שהמזוזה וקדושתה וכו' ה'יא גם למטה מעשרה טפחים פשוטו.

יב. ועוד עניין בזה:

כיוון שיש רמז והוראה שצריך שיתוסף בעניין ד"הוּא ישָׁמֵר צַאָתֶךָ וּבוֹאֶךָ – הרי זה נעשה ע"י האחיזה בהקב"ה, כביבול, באופן ש"אורי אתם לזכרים"⁸², בשעה שלומדים תורה, שהרי ע"י אורייתא נעשים ישראל וקוב"ה כולה חד⁸³.

(76) זכריו, ב, ח.

(77) תהילים שם, ז.

(78) דברי שם, ט.

(79) תהוא כה, סג.

(80) תהילים עד, ט.

(81) ראה אנציק' תלמודית (כרך מג) ערך מזוזה ס"ד (ע' תקסד). ושם ג.

(82) וק"ר פ"ל, יג. תנומה אמרו יג. וראה תניא פמ"ז.

(83) ראה זח"ג עג, א.

לעשות רצון קונה⁶², החל מביתו וחלקו בעולם שנמצא ברשותו — נעשית גם הפעולה בכל העולם, ע"י נתינת הצדקה באופן דה"חmisht לפרטה וארבע הידות הי' לכמ"⁶³, שנותן לצדקה חומש או עכ"פ מעשר, ועי"ז מעלת את כל העולם כולם, כמובן בארכוה בתניא⁶⁴ שכן דוקא מצות הצדקה "מרקבת את הגאותה"⁶⁵ ביתר שאת וביתר עוז.

ובכל זה ניתוסף כשייש דברים שמצוירים עניינים אלו תמיד — שכן צורף גם העניין שתהיה לנגד עיניו קופפה (שופר⁶⁶) של צדקה, וכך, שאפילו בשבת ויו"ט שאז יוכל להיות עניין הצדקה רק ע"י דברים שמוטר לטלטל בשבת, הנה גם אז ה"ה רואה את קופפת הצדקה.

עד"ז בית מלא ספרים — שהספרים שבביתו מוצאים לו העניינים הכתובים בספרים, זהווו כללות עניין התורה ומצוות.

עד"ז עניין המזווה שפועל גם ב"צאתך ובוואך"⁶⁷ בכל יום ויום, בלבתו לעסקיו — ביום החול, ובלבתו לבית הכנסת ובית המדרש — הן בימות החול והן בשבת (ואדרבה — דוקא בשבת ישנו העניין להקהל קהילות כו', כדאיתא במדרש⁶⁸ על הפסוק⁶⁹ "ויקהל משה").

ועי"ז שביתו מלא ספרים, ויש בו קופפת צדקה ומזווה וכו' — איזו נועשים עניינים אלו באופן שהם נחקרים במוח הזכרון שלו, כמובן העילי שבחה בלקוטי תורה ס"פ קדושים⁷⁰ ד"ה והדרת פni זקן; ועי"ז נזכר גם למעלה זכותם של ישראל, בדוגמת המתודבר לעיל⁷¹ בארכוה שהתחלה עבדות היום בכיהם⁷² היה בזיכרון זכות אבות — "עד שבחברון"⁷², ועאכו"כ שזכרון הוא דבר וכי גדול בוגר בוגר לעבודת היום ביום החול, מהו זכון לביהם⁷³ ומהו זכון לארץ הקודש — בחוץ הארץ.

וכיון שיעשו זאת מותך שמחה וטוב לבב, ששמה פורץ גדר⁷³ — הרוי זה פורץ את המדידות והגבילות שישנים בו, ועי"ז הנה ב"마다 נגנד מדה"⁷⁴ פורץ הקב"ה את מדידות והגבילות הגלויות, ובלשון הידוע של בעל המאסר והגאותה⁷⁵ — שריפת השיריים האחרונים של חומר ומחיצת הגלות,

ועד"ז מבצע תפילין: בוגר לעצמו — לזכור שהחלק מצות תפילין הוא לשעבד הלב והמוח⁴⁹, ואז רואים בגלוי כיצד "הוקשה כל התורה כולה לחפילין"²⁴, כי, עי"ז שמניח תפילין ומשעבד הלב והמוח, אזי בדרך מילא נעשה אצלו היום כולו ממולא בתורה ומצוות, ועוד גם "בכל דרכיך" (נעשה מהם העניין ד"דעחו"³⁶, שזהו "מצוה רמה ונשאה" (כדייתא באגה"ק⁵⁰)).

וכמו בכל עניין — יש לפעול גם עם יהודי נסוף (CMDOVER ליעיל⁵¹), ואדרבה: כאשר רוצה שאצלו יהי עניין התורה כדבבי וענין התפילין כדבבי וכל שאר העניינים כדבבי, הרי זה דוקא כאשר פועל בעניין זה עם עוד יהודי, שאז ניתוסף גם אצלו, כיוון ש"מאייר עניין שנייהם הווי"⁵², כמובן בהקדמת התニア; ועאכו"כ שבקדמה לעובות התפללה מתחדד גכל מישראל עם כל בניי, עי"ז שמקבל על עצמו מצות "ואהבת לרעך כמוך"⁵³.

ונוסף על העניין של לימוד התורה וקיים מצות תפילין שם בוגר לנשמה והגוף, הרוי זה נמשך גם בכל נסיו שבביתו וברשותו — שזהו עניין המזווה, שבה נכתב (בפרשת שמע⁵⁴ יחוד הווי וכו⁵⁵, ובאופן שנסח בעניינו העולם, "ואסفة דגן ותירוש ויצהרך" (בפרשה שני⁵⁶ של ק"ש⁵⁶), ועל זה בא השכר — "למען ירבו ימיכם וימי בניכם"⁵⁷ (בסיום פרשה שני⁵⁸ דק"ש), כדאיתא בגמרא⁵⁸ שזהו השכר על מצות מזווה ולימוד התורה (שנזכרו לפנ"ז),

וכמדובר לעיל בארכוה⁵⁹ שענין זה הובא גם בשו"ע הלכות מזווה⁶⁰, והינוי, שאע"פ שהשוו"ע של הב"י אינו ספר של טעמי המצוות או שכר המצוות, אלא רק פסקי דין והלכות בלבד, מ"מ, הובא בשו"ע ש"כל זהoir בה יאריכו ימי וימי בנויו".

ונוסף על העניין ד"למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ גו"⁶¹ — בכל מקום שהוא שעושים ממנו "ארץ ישראל"⁶¹, "ארץ שרצתה

(49) ראה שו"ע אודה"ז או"ח סכ"ה סי"א.
וש"ג.

(50) קו"א קנו, ב.

(51) שם, כא.

(52) ראה שבת לב, ב ויום אי, ב (בוגר למזווה). קידושין לד, א (בוגר לתורה).

(53) משליכט, יג. וראה תמורה טז, א.
(54) ראה אגד"ק אדרמו"ר מהורי"ץ ח"א ע'...).

(55) ראה רמב"ם סוף הל' מזווה.

(56) יעקב יא, יד.

(57) שם, כא.

(58) ראה שבת לב, ב ויום אי, ב (בוגר

למזווה).

(59) ראה אגד"ק אדרמו"ר מהורי"ץ ח"א ע'

ע'...).

(60) יוד רסרפה.

(61) ראה אגד"ק אדרמו"ר מהורי"ץ ח"א ע'

תפה.

(62) ב"ר פ"ה, ח.
(63) ויגש מז, כד.
(64) שבהורה .27
(65) ב"ב י"ד, א.
(66) ע"פ שקלים רפ"ב ורפ"ז וברע"ב. ועוד.
(67) תהילים קכא, ח. וראה זה ג' רסג, ב. ואילך.
(68) ליל"ש עה"פ (רמז תה).
(69) ר"פ ויקהל.